Dosarul nr. 4r-5150/24 Judecătoria Căușeni (sediul Ștefan Vodă)
4-24029639-02-4r-03122024 Judecător Olesea CIOCÎRTĂ-RUSU

D E C I Z I E
în numele Legii

22 iulie 2025 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței Silvia CECAN
Judecători Denis BĂBĂLĂU și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către avocatul Vitalie MALAI în interesele persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional MUNTEAN Andrei, împotriva Hotărârii Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 5r-16/2024 din 07 noiembrie 2024, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 110654 din 28 februarie 2024, în privința lui MUNTEAN Andrei în temeiul art.242 alin.(1) și 243 alin.(1) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 18.03.2024 până la 07.11.2024;
în Curtea de Apel Centru, din 03.12.2024 până la 22.07.2025.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând temeinicia Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 28.02.2024, agentul constatator a OSS al SP nr.2 (Olănești) a IP Ștefan Vodă, VERDÎȘ Alexandru, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui MUNTEAN Andrei, în baza art.242 alin.(1) și art.243 alin.(1) Cod contravențional.

Potrivit celor constatate prin procesul-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a stabilit că, MUNTEAN Andrei la data de 18.05.2023 în jurul orelor 09.00-10.00, în timp ce se deplasa cu camionul de model ”*****” cu nr/ înmatriculare ***** pe str. Grigore Vieru din s. *****, r-l Ștefan Vodă a deteriorat cablurile de telecomunicație a SA”Moldtelecom” după ce a părăsit locul accidentului.

La data de 14.03.2024, MUNTEAN Andrei, a contestat decizia menționată, invocând că, prin procesul verbal nr.4844021030550066 din data de 28.02.2024 întocmit de agentul constatator, VERDÎȘ Alexandru, a fost sancționat contravențional în baza art.242 alin.(1) și

art.243 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată amendă în valoare de 40 unități convenționale echivalentul a 2000 lei cu aplicarea inclusiv a 5 puncte de penalizare prin prisma art.44 alin.(2) Cod contravențional.

Menționează petentul că, cu procesul contravențional nu este de acord şi urmează fi casat din următoarele considerente: Petentul, la data de 28.02.2024, reieșind din complexitatea cauzei, a solicitat agentului constatator prezența unui avocat, fapt menționat expres în pct. 12 al procesului verbal contestat. Agentul constatator însă la pct. 8 a neglijat acest drept, indicând întocmirea în lipsa apărătorului, fapt ce a încălcat dreptul la apărare a pretinsului contravenient. La întocmirea procesului-verbal agentul constatator a comis erori şi anume: a indicat drept domiciliu al pretinsului contravenient, r-ul Ştefan Vodă, s. *****, str. *****, fapt care nu corespunde situației faptice dat fiind că în r-ul Ştefan Vodă nu există s. *****. În procesul-verbal de către agentul constatator a fost indicat că, contestatarul/pretins contravenient, la data de 18 mai 2023, în timpul deplasării cu mijlocul de transport model *****, n/î ***** pe str. Grigore Vieru, s. *****, r-ul Ştefan Vodă a deteriorat cablurile de telecomunicații a SA"Moldtelecom" şi a părăsit locul accidentului. Potrivit obiecțiilor formulate, mijlocul de transport, condus de către pretinsul contravenient nu are instalate oglinzi pe acoperișul acestuia, nefiind nici obligat şi nici prevăzut de dotarea tehnică a acestuia, astfel reieșind din masa şi volumul mijlocului de transport careva deteriorări nu au fost observate. De către agentul constatator nu a fost identificat sau confirmat faptul depășirii limitei de înălțime a mijlocului de transport condus de pretinsul contravenient, fapt pentru care nu poate fi considerată existența faptei contravenției sau acest mijloc de transport corespunde rigorilor nivelului de înălțime stabilit de legislația națională. Agentul constatator nu a stabilit care era înălțimea cablurilor instalate şi dacă corespundea înălțimea acestora până la deteriorare.

Mai menționează petentul că, o importanță deosebită are fi faptul că din r-l *****, s. *****, şi până în localitatea *****, r-l Ștefan Vodă mișcarea mijlocului de transport nu a provocat nici o defecțiune a altor cabluri instalate legal, fapt ce denotă o incorectitudine de instalare a acestora sau menținerea necorespunzătoare în procesul de exploatare. Menționează petentul că, cazul dat nu poate fi calificat ca accident așa cum a stabilit agentul constatator, deoarece nu a avut loc nici o defecțiune a altor cabluri instalate legal, fapt ce denotă o necorespundere de instalare a acestora sau menținerea necorespunzătoare în procesul de exploatare.

A solicitat contestatorul, casarea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 4844021030550066 din data de 28.02.2024, (adus la cunoștință la data de 28.02.2024) prin care a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(1) și art.243 alin.(1) Cod contravențional, întocmit de către agentul constatator, OSS al SP nr.2 (Olănești) a IP Ștefan Vodă, VERDÎȘ Alexandru, cu încetarea procesului contravențional.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Căuşeni (sediul Ştefan Vodă) nr. 5r-16/2024 din 07 noiembrie 2024,* a fost respinsă contestația depusă de către, MUNTEAN Andrei, asupra procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 110654 din 28.02.2024 întocmit de către agentul constatator a OSS al SP nr.2 Olănești, comisar a IP Ștefan Vodă, VERDÎȘ Alexandru, în privința lui MUNTEAN Andrei, ca fiind neîntemeiată.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, avocatul Vitalie MALAI în interesele persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional MUNTEAN Andrei, a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 5r-16/2024 din 07 noiembrie 2024, cu dispunerea încetării procesului contravențional în condițiile art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional dat fiind lipsa faptei în acțiunile lui MUNTEAN Andrei.*

În motivarea recursului declarat, apărarea a invocat faptul că recurentul a invocat direct în procesul verbal contestat că necesită un avocat, agentul constatator, a neglijat această cerință, fapt pentru care procesul-verbal este încheiat cu încălcarea dreptului la apărare. Instanța de fond, arbitrar a pronunțat o soluție contrar propriilor concluzii, și anume: pe de o parte afirmă că a avut dreptul la apărător recurentul la data întocmirii procesului verbal și anume 28.02.2024 iar pe de altă parte indică că acest drept a fost exercitat la data semnării mandatului avocațial și anume 12 martie 2024. Consideră acest argument drept ilegal sau data la care a fost semnat mandatul nu este anterioară întocmirii procesului verbal contestat.

Fiind cert că la data de 28.02.2024 nefiind un mandat avocațial semnat, iar recurentul expres a solicitat asistența unui avocat, agentul constatator era obligat să ofere acest drept, inclusiv să ofere din oficiu, fapt ce nu a fost exercitat, iar instanța eronat aplică aceste proceduri în sarcina recurentului, dat fiind faptul că agentul constatator în exercitarea funcției deținute trebuie sa asigure plenitudinea și legalitatea procesului la data întocmirii procesului verbal și nu după.

Instanța de judecată, a reținut drept argument pentru respingerea contestației faptul că agentul constatator nu a fost în posibilitate să măsoare înălțimea mijlocului de transport în legătură cu părăsirea locului incidentului. Totodată afirmă că este de obligația agentului constatator să acumuleze probe. La caz fiind prezent pe teritoriul Vinăriei ***** containerul/containerele transportate, precum și mijlocul de transport care a fost afirmat că aparține recurentului, nu este clar de ce nu au fost măsurate la momentul identificării, suprapunerea înălțimilor fiind foarte simplă în cazul în care se dorea demonstrarea vinovăției. Deși instanța citează prevederile pct. 87 din Regulamentul Circulației Rutiere care stipulează că limitele maxime de înălțime sunt de 4 m nu este clar cum a identificat instanța vinovăția recurentului precum că a depășit această înălțime din moment ce pe tot traseul nu a atins nici un conductor instalat regulamentar peste această înălțime.

Consideră că instanța de fond a neglijat pe deplin și nu se regăsește sub nici o formă combaterea argumentului apărării precum că toate 3 camioane la data de 18 mai 2023, au parcurs o distanță mai mare de 100 km pe drumurile publice până la Vinăria ***** dinspre mun. Chișinău încărcături care nu depășeau limitele admisibile deoarece nu au avut necesitate de a fi însoțite și nu implica careva permisiuni ale ANTA. O dovadă în acest sens este și faptul că la data respectivă nu a avut loc alte incidente similare cu toate 3 camioane a companiei ”*****” pe tot traseul parcurs.

Consideră că instanța de fond eronat a constatat vinovăția recurentului deoarece tot ea afirmă în concluziile sale că potrivit materialului probator, la data incidentului au fost 3 camioane cu 3 containere. Nu este clar cum a definit instanța că anume recurentul a condus

mijlocul de transport care a distrus pretinsul cablu ce atârna pe segmentul de drum, sau ultimul nu putea fi șoferul a tuturor 3 camioane.

Instanța de judecată a neglijat pe deplin faptul că în ședința judiciară, reprezentantul SA ’Moldtelecom” nu a confirmat prin nici un înscris când și la ce înălțime a fost instalat respectivul cablu, inclusiv prezența a cărorva semnalizatoare de înălțimi ne standarde, nefiind confirmat și faptul când ultima dată au fost efectuate lucrări de mentenanță cu întinderea cablurilor conform anotimpului deși în instanța de judecată reprezentantul SA ”Moldtelecom” a confirmat faptul că înălțimea cablurilor depinde de căldura atmosferică și în timp acestea necesită întindere și mentenanță.

De asemeni eronat a calculat și respins argumentul recurentului cu privire la termenul de prescripție. Instanța de fond a invocat art.448 alin.(5) Cod contravențional care indică că contestația depusă conform alin.(1) suspendă executarea sancțiunii contravenționale aplicate prin procesul-verbal cu privire la contravenție sau prin decizia agentului constatator. Suspendarea executării și termenul de prescripție pentru atragerea la răspundere contravențională sunt lucruri total diferite iar potrivit art.30 Cod contravențional termenul pentru aplicarea sancțiunii contravenționale este de 12 luni. Dat fiind săvârșită pretinsa faptă la 18 mai 2023, iar contestația fiind depusă în termen împotriva procesului verbal, la data emiterii actului judecătoresc însăși aplicarea sancțiunii era prescrisă nu executarea după cum afirmă instanța de fond.

Instanța de fond nu a dat nici o apreciere circumstanțelor invocate și anume faptului că nu este aplicabilă calificarea stabilită de agentul constatator la determinarea și încadrarea juridică a faptelor. Cazul dat nu poate fi calificat ca accident așa cum a stabilit agentul constatator deoarece nu a avut loc nici o coliziune între mijloace de transport dar din câte rezultă potrivit faptei indicate a avut loc un incident care este guvernat de normele codului civil și nu poate fi catalogat prin prisma codului contravențional.

Reține apărarea că procesul verbal contestat urma a fi anulat de către instanța de judecată deoarece legiuitorul expres a indicat motivele de nulitate la art.443 și 445 Cod contravențional, care specifică că domiciliul persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul verbal este obligatoriu a fi indicat. Necorespunzând datele evident că acesta urma a fi anulat sau instanța de judecată nu are rolul de agent constatator și nu putea înlătura alte circumstanțe și anume în ședința de judecată eroarea dată.

Constată că la conducerea mijlocului de transport, pretinsul contravenient, recurent în prezenta speță, nu a putut să prevadă și nici nu a observat că posibil el a deteriorat cablurile instalate incorect sau care în procesul exploatării au coborât mai jos decât limita admisibilă, mentenanța sau responsabilitatea instalării acestora conform parametrilor indicați de RCR fiind în sarcina proprietarului cablurilor indicate.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de

procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de avocatul Vitalie MALAI în interesele persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional MUNTEAN Andrei, împotriva Hotărârii Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 5r-16/2024 din 07 noiembrie 2024, din considerentele ce succed.

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art.7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art.10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod

și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

Conform prevederilor art.14 alin.(1)-(3) Cod contravențional, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia şi putea să le prevadă.

În acord cu art.374 Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

7. În fapt, potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a stabilit că, MUNTEAN Andrei la data de 18.05.2023 în jurul orelor 09.00- 10.00, în timp ce se deplasa cu camionul de model ”*****” cu nr/ înmatriculare ***** pe str. Grigore Vieru din s. *****, r-l Ștefan Vodă a

deteriorat cablurile de telecomunicație a SA”Moldtelecom” după ce a părăsit locul accidentului.

Astfel, cet. MUNTEAN Andrei prin acțiunile sale este pasibil de a fi atras la răspundere contravențională conform prevederilor art.242 alin.(1) Cod contravențional, după indicii *încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu deteriorarea neînsemnată a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri ori cu cauzarea de vătămări corporale neînsemnate victimei* și în baza art.243 alin.(1) Cod contravențional, după indicii calificativi: *părăsirea de către persoana implicată în accident rutier a locului în care s-a produs accidentul ce a cauzat consecințele prevăzute la art.242 alin.(1), dacă fapta nu constituie infracțiune, cu excepția accidentului rutier documentat prin procedura de constatare amiabilă a accidentului, prevăzută de Legea nr.414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de vehicule.*

Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența făptuitorului MUNTEAN Andrei, care l-a semnat.

8. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

Din analiza procesului - verbal cu privire la contravenție, instanța de recurs stabilește cu certitudine că, a fost întocmit în prezența făptuitorului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile şi obligațiile lui prevăzute de art.34, 378, 384, 387 și 448 Cod contravențional, fapt confirmat prin semnătura acestuia în toate rubricile necesare din procesul - verbal cu privire la contravenție (f.d. 5).

9. Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Iar, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 și 445 Cod contravențional, neexistând temeiuri de nulitate absolută. Sub aspectul legalității procesului verbal, colegiul denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 Cod contravențional.

Colegiul penal reține că, Legea prevede redactarea procesului verbal într-o anumită formă *ad validatem*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, astfel la cazul dedus spre examinare au fost respectate prevederile art.443 alin.(1) lit.d), e) Cod contravențional, și anume, procesul-verbal cu privire la contravenție va include încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; va cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție.

În continuare, instanța de judecată remarcă că procesul–verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001*).

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Examinând materialele cauzei contravenționale Colegiul nu a stabilit încălcarea cărorva drepturi şi libertăți ale lui MUNTEAN Andrei. La fel, se reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența făptuitorului, fapt confirmat prin semnătura aplicată la rubricile corespunzătoare.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța de recurs constată că agentul constatator a respectat prevederile art.443 alin.(1) lit. a)-h) Cod contravențional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, fapta contravențională, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; mențiunea prin semnătură despre aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligațiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecțiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care Colegiul nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

Astfel analizând sub aspectul legalității procesului verbal cu prevederile art.443 Cod contravențional, nu denotă careva temeiuri de nulitate ale acestuia, or, acesta reflectă inclusiv locul comiterii faptei contravenționale, semnătura agentului constatator, cât și a făptuitorului, și încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

Instanța de recurs constată că în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 110654 din 28 februarie 2024, corespunde cerințelor prevăzute de art.443 Cod contravențional astfel nu poate fi invocată nulitatea absolută a acestuia. Totodată se atestă că rubrica privind „recunoașterea săvârșirii contravenției și acceptarea sancțiunii stabilite ” *–este contrasemnată de către cet. MUNTEAN Andrei*. Colegiul atestă că în prezența dezacordului cu probele administrate, agentul constatator a procedat la examinarea cauzei contravenționale în procedură generală corect. Totodată în proces verbal a fost menționată norma materială din Codul contravențional în baza căreia MUNTEAN Andrei, urma să fie sancționat cu descrierea detaliată a faptei săvârșite.

În consecință, instanța de recurs apreciază că susținerile recurentului referitoare la nulitatea procesului verbal sunt pur declarative, neînsoțite de probe care să le susțină și nu pot conduce la anularea procesului-verbal contestat.

10. Referitor la pretinsa omisiune a explicării drepturilor procesuale, Colegiul reține că, în conformitate cu prevederile legale, agentul constatator are obligația de a înmâna persoanei vizate o informare scrisă privind drepturile sale, precum și de a le explica, după cum urmează: dreptul de a formula cereri, dreptul de a prezenta probe, dreptul de a face obiecții față de acțiunile agentului constatator, dreptul de a solicita consemnarea acestor obiecții în procesul-verbal, dreptul de a lua cunoștință de conținutul procesului-verbal și de a cere completarea acestuia cu mențiuni relevante din perspectiva persoanei în cauză.

Analizând actul contravențional, Colegiul observă că contravenientului nu i-a fost încălcat dreptul la apărare așa cum invocă acesta, or acestuia nu i-a fost îngrădit dreptul la apărarea odată ce i-au fost aduse la cunoștință drepturile de care beneficiază, iar ultimul s-a și folosit de dreptul său de a contesta procesul verbal cu privire la contravenție prin intermediul unui apărător, beneficiind și de dreptul de a prezenta toate probele în demonstrarea nevinovăției sale.

Mai mult decât atât, mențiunea de la rubrica nr. 8 din procesul-verbal cu privire la contravenție referitoare la „*părintele/reprezentantul legal/apărătorul*” nu reprezintă o omisiune a agentului constatator în sensul că ar fi trebuit, din oficiu, să asigure prezența acestor persoane, ci are caracter informativ și reflectă situația de fapt privind eventuala participare a uneia dintre aceste persoane la întocmirea actului.

Această rubrică are rolul de a consemna dacă, la momentul întocmirii procesului-verbal, contravenientul a fost asistat de către un reprezentant legal ori de către un apărător, în cazul în care a solicitat în mod expres acest lucru. Întocmirea procesului-verbal

contravențional este un act procedural unitar și formal, care nu poate fi întrerupt decât în cazuri temeinic justificate.

Prin urmare, Colegiul respinge susținerile recurentului, întrucât contravenientul, fiind legal citat pentru întocmirea procesului-verbal, avea posibilitatea – dacă considera necesar – să se prezinte asistat de un avocat ales ori, în măsura în care îndeplinea condițiile legale, să solicite desemnarea unui apărător din oficiu.

Respectiv, Colegiul respinge alegațiile recurentului referitoare la declararea nulității procesului contravențional, or legiuitorul la art.445 alin.(1) Cod contravențional a legiferat în mod expres consecința nulității absolute, care intervine în mod imperativ, prin efectul legii, și care urmează a fi aplicată de instanța de judecată, în cazul *neconsemnării* în procesul verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele şi funcția agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal şi la evidența automatizată în Registrul de stat al populației, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenționale săvârșite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna.

Cu precădere la caz, instanța de recurs precizează că legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem”* a procesului-verbal cu privire la contravenție reieșind din prevederile art.443 Cod contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse și prin prisma art.445 Cod contravențional, respectiv procesul verbal cu privire la contravenție MAI06 110654 din 28 februarie 2024 întocmit în baza art.242 alin.(1) și 243 alin.(1) Cod contravențional *au fost întocmite, cu respectarea* rigorilor instituite de art.443 al Codului contravențional iar careva elemente sau împrejurări, care ar condiționa declararea nulității absolute a acestui proces-verbal, nu au fost stabilite.

Concomitent, se atestă că agentul constatator a descris în conținutul actelor contestate fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită contravenientului să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. Astfel, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție, Colegiul nu a constatat careva încălcări care ar rezulta în necesitatea anulării acestora iar forța probantă a lor nu a fost înlăturată, în privința cărora se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Prin urmare în ceea ce privește legalitatea proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 110654 din 28 februarie 2024, Colegiul penal constată că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute, fiind în corespundere cu art. art.443, 445 Cod contravențional şi nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

Colegiul penal apreciază că, în măsura în care proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 110654 din 28 februarie 2024 și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, Colegiul nu a stabilit că datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obținute prin ilegalitățile, metodele sau încălcările enumerate expres în art.425 alin.(6) al Codului contravențional.

11. Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenționale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 iunie 1999.

În ce privește constatarea existenței faptei contravenționale, în urma studiului materialelor cauzei contravenționale, instanța de recurs ajunge la ferma convingere că, MUNTEAN Andrei la data de 18.05.2023 în jurul orelor 09.00- 10.00, în timp ce se deplasa cu camionul de model ”*****” cu nr/ înmatriculare ***** pe str. Grigore Vieru din s. *****, r-l Ștefan Vodă a deteriorat cablurile de telecomunicație a SA”Moldtelecom” după ce a părăsit locul accidentului.

Astfel, cet. MUNTEAN Andrei prin acțiunile sale este pasibil de a fi atras la răspundere contravențională conform prevederilor art.242 alin.(1) Cod contravențional, după indicii *încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu deteriorarea neînsemnată a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri ori cu cauzarea de vătămări corporale neînsemnate victimei* și în baza art.243 alin.(1) Cod contravențional, după indicii calificativi: *părăsirea de către persoana implicată în accident rutier a locului în care s-a produs accidentul ce a cauzat consecințele prevăzute la art.242 alin.(1), dacă fapta nu constituie infracțiune, cu excepția accidentului rutier documentat prin procedura de constatare amiabilă a accidentului, prevăzută de Legea nr.414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de vehicule.*

În speța dedusă judecății, Colegiul constată că autorul recursului, în esență, a indicat că, nu este de acord cu procesul-verbal de constatare și sancționare din motiv că, nu se face vinovat de contravenția prevăzută de art.242 alin.(1) și 243 alin.(1) Cod contravențional, iar nerecunoașterea vinovăției de către MUNTEAN Andrei instanța de recurs o apreciază drept încercare de a evita răspunderea pentru contravenția comisă şi nimic mai mult. Respectiv fapta contravențională, circumstanțele cauzei, încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției – nu au un caracter coincident cu fabula din contestația depusă și susținută și în cadrul cererii de recurs, or MUNTEAN Andrei s-a limitat în exclusivitate la invocarea formală a unor pretexte sub aspect inocent și, de aceea, în opinia Colegiului, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție şi a deciziei contestate.

În ceea ce privește temeinicia și legalitatea procesului-verbal întocmit în privința recurentului MUNTEAN Andrei, instanța de recurs constată că la dosarul contravențional

au fost anexate suficiente materiale probatorii care atestă comiterea de către acesta a faptei contravenționale prevăzute de art.242 alin.(1) și 243 alin.(1) Cod contravențional al Republicii Moldova.

Astfel, în sprijinul constatării contravenției, au fost anexate la dosar: la data de 18.05.2023 a fost întocmită schița accidentului rutier (f.d.6); a fost întocmit procesul verbal de cercetare la fața locului, obiectul cercetării constituind pilonul electric amplasat pe traseul central din sat.***** rl.Ștefan Vodă (f.d.7-12); a fost audiat martorul BALÎC Vladimir la data de 18.05.2023, care a menționat că este tehnician în cadrul „Gass Fenosa" și a primit în jurul orelor 12.00 o solicitare în sat.*****, precum că a fost deconectat internetul într-o zonă a satului, astfel a depistat un pilon electric înclinat și cablurile deteriorate, astfel a apelat la serviciul 112 (f.d.13); a fost ridicat registrul de înregistrare a transporturilor din cadrul Vinăriei *****, unde s-a constatat că la data de 18.05.2023, ora 09:10, a fost înregistrat transportul (tirul) cu nr./înmatriculare ***** 9f.d.21-22); a fost audiat martorul VASCAN Viorel la data de 06.02.2024, care activează în calitate de paznic la Vinăria *****, care a menționat că la adat de 18.05.2023, au venit două camioane și au adus containere la Vinăria ***** (f.d.23-24); la fel de către agentul constatator a fost solicitată informația de la ASP, departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto, prin care se confirmă faptul că vehiculele cu nr. înmatriculare ***** de model ***** și *****de model *****, sunt înregistrate cu drept de proprietate după „*****, administrator fiind MUNTEAN Andrei (f.d.27,37), la data de 28.02.2024, a fost audiat persoana în privința căreia a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție, MUNTEAN Andrei, care a confirmat faptul că dânsul la data de 18.05.2023, a transportat construcție modulară în sat.*****, fiind trei camioane în coloană, la un moment dat a auzit un semn de la un semn de la un sătean care la informat că în urma deplasării a deteriorat cablu de la internet, menționând totodată că camioanele nu depășeau înălțimea permisivă (f.d.46);

Instanța reține că agentul constatator a acționat în conformitate cu prevederile art.5–9 Cod contravențional, respectând principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterului personal al răspunderii contravenționale și principiul individualizării răspunderii și al proporționalității sancțiunii aplicate.

Obiecțiile formulate de către recurent în cererea de recurs apar ca fiind lipsite de temei probator și au un caracter pur formal, urmărind exclusiv evitarea răspunderii contravenționale. Acestea nu aduc atingere legalității actului contestat și nu pot influența decizia adoptată de agentul constatator.

Cu referire la alegațiile recurentului precum că agentul constatator nu a efectuat măsurări a camionului pentru a stabili dacă conducătorul a depășit înălțimea permisivă stabilită de legislație, Colegiul ține să menționeze că din materialele dosarului, s-a constatat că camionul era încărcat cu containere, iar după deteriorarea cablului electric, conducătorul auto nu a înștiințat și nu a solicitat echipajul corespunzător dar a continuat deplasarea, fapt care i se impută contravenientului că a părăsit locul accidentului rutier, respectiv agentul constatator s-a aflat în imposibilitatea de a stabili care a fost înălțimea camionului cu tot cu încărcătură la momentul deteriorării cablului electric.

Relevante speței date sunt și prevederile pct.87 din Regulamentul Circulației Rutiere, care stipulează că, limitele maxime de gabarit ale vehiculelor (inclusiv încărcăturii) nu trebuie să depășească: în lățime – 2,55 m (pentru autocamioanele frigorifice şi caroseriile izotermice – 2,6 m); în înălțime – 4 m; în lungime – încărcătura să nu depășească limita gabaritului anterior al vehiculului mai mult de 1 m, iar celui posterior mai mult de 2 m. Vehiculele care, constructiv sau din cauza încărcăturii transportate, depășesc limitele maxime de gabarit se pot deplasa pe drumurile publice numai fiind autorizate de administratorul drumului (administratorii drumurilor) şi Inspectoratul Național de Securitate Publică, şi dacă au puse în funcțiune luminile giratorii de culoare portocalie.

Potrivit pct.91 al Regulamentul Circulației Rutiere, înainte de plecare conducătorul de vehicul este obligat să verifice dacă încărcătura este amplasată și fixată corect, iar în timpul deplasării – să supravegheze starea acesteia, astfel încât ea: a) să nu expună pericolului participanții la trafic sau să nu cauzeze daune proprietății publice ori private; b) să nu limiteze câmpul vizual al conducătorului, să nu perturbeze stabilitatea sau să facă dificilă conducerea vehiculului; c) să nu se rostogolească în caroserie, să nu fie târâtă și să nu cadă din vehicul; d) să nu mascheze dispozitivele de iluminare exterioară, dispozitivele de semnalizare, catadioptrii şi plăcile cu numărul de înmatriculare, precum şi semnalele executate cu brațele de conducătorul vehiculului la care sânt defectate sau lipsesc dispozitivele de semnalizare luminoasă.

Astfel conducătorul auto, urma să țină cont de prevederile citate supra la momentul deplasării.

Cu referire la argumentele apărătorului invocate în cererea de recurs precum că din cauza condițiilor climaterice, cablul putea fi lăsat în jos sub limita permisivă de instalare, Colegiul ține să menționeze că în cazul în care, conducătorul de vehicul a observat că cablul nu este instalat la distanță ce i-ar permite trecerea, urma să se asigure și să ocolească obstacolul întâlnit sau să anunțe autoritățile competente de cele depistate. Or, reprezentantul, SA Moldtelecom, în cadrul ședinței de judecată, a menționat că în acea zi nu au fost înregistrate careva sesizări referitor la faptul că pe acea porțiune de drum cablul ar fi atârnat sub limita permisivă.

Prin urmare Colegiul apreciază că în lipsa unor probe pertinente care să susțină în mod convingător argumentele invocate de recurent, instanța de recurs le apreciază că nu sunt întrunite condițiile legale pentru încetarea procesului contravențional. În concluzie, întrucât decizia agentului constatator este legală în fond și temeinic motivată, aceasta nu poate fi anulată pe simple motive formale, care nu afectează valabilitatea și legalitatea actului contravențional.

12. În aserțiunea dată, instanța de recurs notează că, probele administrate de către agentul constatator la capitolul învinuirii înaintate lui MUNTEAN Andrei, de comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(1) și 243 alin.(1) Cod penal, or la stabilirea faptei contravenționale agentul constatator a ținut cont de materialele procesului contravențional inclusiv de declarațiile cet. MUNTEAN Andrei precum și de celelalte probe acumulate care dovedesc incontestabil vinovăția lui acestuia, respectiv probele prezentate nu au fost contestate de către făptuitor, careva probe ce resping faptele stabilite de către agentul constatator instanței nu au fost prezentate.

Instanța de recurs constată că în raport cu cele enunțate, art.425 alin.(2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție şi altor probe acumulate, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenție, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziție, procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art.442 alin.(1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

Interpretând art.425 alin.(2) în coroborare cu art.442 alin.(1) Cod contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 110654 din 28 februarie 2024 face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator personal în timpul săvârșirii nemijlocite a contravenției, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar. Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate.

Astfel, instanța de recurs reține că unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de procedură aparține agentului constatator, care urmează să demonstreze vinovăția contravenientului în fața instanței de judecată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit, ceea ce agentul constatator a întreprins în acest caz.

Respectiv, Colegiul concluzionează că probele administrate de agentul constatator, care au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată, inclusiv explicațiile depuse de contravenient, probatorul anexat la materialele cauzei, s-a constatat cu certitudine veridicitatea circumstanțelor constatate de agentul constatator și înserate în procesul verbal cu privire la contravenție. Mai mult, în speța dedusă judecății, Colegiul constată că autorul recursului, nu a prezentat nici o probă veridică în susținerea poziției sale privind circumstanțele faptice care au avut loc la data de 18.05.2023, a recunoscut vina în comiterea contravenției imputate fapt dovedit prin semnătura acestuia la rubrica nr. 19 din procesul verbal cu privire la contravenție, și nici ulterior cu contestarea procesului verbal nu a anexat nici o probă în susținerea afirmațiilor, respectiv acțiunile acestuia întrunesc elementele contravenției prevăzute de art.242 alin.(1) și 243 alin.(1) Cod contravențional.

13. Prin urmare, Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate

aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și corect a conchis că actele contravenționale întocmite în privința lui MUNTEAN Andrei sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului.

Raportând circumstanțele de fapt la normele de drept aplicabile cazului, inclusiv şi cele invocate de către recurent, instanța de recurs găsește fondate concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui MUNTEAN Andrei în comiterea contravenției prevăzute de art. art.242 alin.(1) și 243 alin.(1) Cod contravențional.

Potrivit prevederilor art.381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante. În baza art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanță de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art.38 alin.(4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei, § 35, 1 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, 4 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de recurs a verificat legalitatea și temeinicia deciziei de sancționare şi a procesului verbal cu privire la contravenție seria / nr. MAI06 110654 din 28 februarie 2024.

14. Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator referitor la vinovăția lui MUNTEAN Andrei în comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(1) și 243 alin.(1) Cod contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă

fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției acestuia.

În aceste condiții, procesul-verbal cu privire la contravenție are valoare probatorie sub aspectul stării de fapt. În acest sens, este de remarcat că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt contrare, de principiu, Convenției Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în cauza Salabiaku v. Franța, 07.10.1998, § 27, Curtea a reținut că prezumțiile sunt permise de Convenție, dar nu trebuie să depășească limitele rezonabile, având în vedere gravitatea mizei si salvgardând drepturile apărării (Radio France și alții v. Franța, 30.03.2004, § 24).

Colegiul penal conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar contravenientului MUNTEAN Andrei i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actele contestate.

Astfel, fapta reținută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenții, iar toate argumentele la care a făcut trimitere făptuitorul nu determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional, atâta timp cât temeiurile invocate de către făptuitor în partea ce ține de lipsa probelor, nu s-a adeverit.

Subsidiar, Colegiul reconfirmă poziția instanței de fond precum că, făptuitorul face trimitere doar la elemente procedurale care în opinia sa ar determina încetarea procesului contravențional, însă, referitor la nemijlocita faptă săvârșită, ultimul nu relevă vreo situație.

15. Respectiv ținând cont de faptul că vinovăția lui, MUNTEAN Andrei a fost dovedită pe deplin, Colegiul apreciază, întemeiată sancțiunea contravențională aplicată sub formă de amendă în mărime de 40 unități convenționale, echivalentul a sumei de 2000 lei și 5 puncte de penalizare, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă şi proporțională faptei comise și care ar atinge scopul sancțiunii contravenționale și aceasta ar avea efectul scontat asupra conduitei viitoare a făptuitorului şi a consecințelor la care se expune dacă va mai comite contravenții.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator, Colegiul penal învederează că, aceasta a fost administrată în limitele impuse de art.30 alin.(2) a Codului contravențional și în limitele stabilite de art.242 alin.(1) și 243 alin.(1) Cod contravențional, iar ca urmare, sancționarea făptuitorului nu s-a făcut în scop abuziv, ci reieșind din faptul că agentul constatator l-a recunoscut vinovat de săvârșirea faptei, astfel cum au fost descrise în procesul verbal de contravenție.

Prin justețea probelor, instanța de recurs consideră acțiunile lui MUNTEAN Andrei corect calificate în baza art.242 alin.(1) și 243 alin.(1) Cod contravențional, în această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanța de recurs, încheierea procesului - verbal fiind temeinică. Suplimentar, având în vedere că, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, instanța reține că, consemnările făcute de către agentul constatator în

cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

În această privință, Colegiul penal consideră necesar de a face referire la punctul 38 din Hotărârea Curții Constituționale nr.32 din 29 noiembrie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 445 și 461 Cod contravențional, potrivit căruia, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale, se bucură de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recurentul nu a combătut probatoriul din dosar, respectiv dubii la capitolul vinovăției lui MUNTEAN Andrei de comiterea faptei contravenționale, în condițiile în care au fost prezentate probe verosimile, concludente și pertinente, dar și administrate fără careva încălcări la etapa de colectare a acestora, care demonstrează clar și fără echivoc faptul comiterii acțiunii contravenției imputate, de către MUNTEAN Andrei.

În contextul dat, Colegiul penal determină că, la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator a ținut cont în deplină măsură de prevederile legale, a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării lui MUNTEAN Andrei. Prin prisma faptului că procesul-verbal cu privire la contravenției este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal, iar făptuitorul nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

Colegiul penal reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată.

În același context, relevante sunt dezideratele din Hotărârea Curții Constituționale nr.28 din 22.11.2018, §65, în care Curtea a reținut în jurisprudența sa că, sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili, să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar.

16. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul

casării hotărârii contestate. Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra vinovăției făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.242 alin.(1) și 243 alin.(1) Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul Penal menționează că careva încălcări, sau abateri de la norma de drept, la emiterea hotărârii, instanța de fond nu a admis, temeiurile invocate de recurent, neavând suport de fapt și de drept, or, nu era posibilă descoperirea și ridicarea probelor prin intermediul unei alte măsuri. Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania).*

Colegiul penal reiterează că, argumentele aduse de către făptuitor în susținerea cererii de recurs sunt declarative și neconfirmate prin probe pertinente care din punct de vedere al utilității nu coroborează între ele. Totodată, în recursul declarat, recurentul nu a invocat nici un argument în vederea netemeiniciei hotărârii și care ar impune instanța de recurs să desființeze hotărârea adoptată, fiind doar indicat că hotărârea instanței este nefondată și neîntemeiată.

Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Vitalie MALAI în interesele persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional MUNTEAN Andrei, și a menține Hotărârea Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 5r-16/2024 din 07 noiembrie 2024, fără modificări.

17. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către avocatul Vitalie MALAI în interesele persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional MUNTEAN Andrei, împotriva Hotărârii Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 5r-16/2024 din 07 noiembrie 2024, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/ nr. MAI06 110654 din 28 februarie 2024, în privința lui MUNTEAN Andrei în temeiul art.242 alin.(1) și 243 alin.(1) Cod contravențional, și se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Silvia CECAN**

Judecătorii **Denis BĂBĂLĂU**

Vitalie BUDECI